

ORĘDOWNIK MIASTA BYDGOSZCZY

Redakcja i Administracja:

Magistrat miasta Bydgoszczy, ratusz pokój nr. 15.
Czynna codziennie od godz. 8-ej do 3-ej po południu
Za redakcję odpowiada radca Tytus Podolski.

Prenumerata: miesięcznie 50 groszy

Ogłoszenia:

Wiersz szerokości 66 mm 20 groszy. — Przy
powtarzającym się ogłoszeniu udzielamy rabatu

Nakładem: Magistrat Miasta Bydgoszczy
Drukiem Drukarni Bydgoskiej S. A. (Dzien. Bydg.)

№ 20.

Bydgoszcz, wtorek, dnia 15 października 1929 r.

Rok XLV.

Treść numeru 20:

234. Rozporządzenie Ministra Spr. Wewnętrznych z dnia 20 maja 1929 r. o detalicznej sprzedaży substancji i przetworów odurzających . . . str. 167
235. Zarządzenie sanitarno - policyjne dotyczące tępienia szczurów str. 169
236. Ogłoszenie dot. wykazów kontroli uczęszczania do Szkoły Przemysłowo-Dokształcającej . . . str. 170
237. Obwieszczenie dot. oświetlenia ubikacji służących do użytku publicznego str. 170
238. Obwieszczenie Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego w Bydgoszczy z dnia 10 października 1929 r. dot. cen maksymalnych na mięso i jego przetwory str. 171
239. Komunikat Komitetu Floty Narodowej str. 171
240. Pomór — u świń należących Izidorowi Kątnemu, Grunwaldzka 15 wygaś str. 172
241. Zarząd — stwierdzono u świni, należącej Huldzie Heise, Koronowska 54 str. 172

234.

(Odpis z Dziennika Ustaw Rzplitej Polskiej
nr. 48 z dnia 30. 6. 1929)

poz. 402.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 20 maja 1929 r.

o detalicznej sprzedaży substancji i przetworów odurzających.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. nr. 72 poz. 559) i § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. nr. 9 poz. 86) zarządzam co następuje:

§ 1. Do detalicznej sprzedaży względnie wydawania środków odurzających, przeznaczonych do celów leczniczych, uprawnione są wyłącznie apteki publiczne, domowe apteki lekarzy, oraz takie apteki zakładowe,

które pozostają pod zarządem osób, uprawnionych do zarządu normalnymi aptekami publicznymi.

Przez środki odurzające rozumie się substancje i przetwory odurzające, wymienione w ust. 1 art. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 (Dz. U. R. P. nr. 72 poz. 559), pochodne tych substancji, które na podstawie przepisów tegoż ustępu będą uznane za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia, ich przetwory, oraz te substancje i ich przetwory, które na podstawie ustępu 2 tegoż artykułu będą uznane za podobnie szkodliwe.

Przez sprzedaż (wydawanie) detaliczną rozumie się zbyt środków odurzających bezpośrednim spożywcom bądź lekarzom, lub lekarzom weterynaryjnym, do osobistego stosowania ich w praktyce.

§ 2. Apteki mogą wydawać środki odurzające jedynie za receptą lub na pisemne zapotrzebowanie lekarza lub lekarza weterynaryjnego uprawnionych do wykonywania praktyki.

Z wyjątkiem wypadku, przewidzianego w § 6, apteki nie mają prawa do powtórnego wydawania środków odurzających za tą samą receptą.

§ 3. Lekarze i lekarze weterynaryjni mogą zapisywać środki odurzające wyłącznie dla celów leczniczych i tylko w granicach dozwolonej im praktyki.

Recepty na środki odurzające powinny być zawsze pisane czytelnie i powinny zawierać: imię, nazwisko i adres zapisującego, imię i nazwisko chorego, ilość środków odurzających oraz dokładny sposób użycia, a w receptach lekarzy weterynaryjnych ponadto imię i nazwisko właściciela chorego zwierzęcia i rodzaj tego ostatniego.

Lekarze i lekarze weterynaryjni mogą wystawiać zapotrzebowania na środki odurzające tylko w celu otrzymania tych środków do osobistego przez nich samego stosowania chorym. Zapotrzebowania te, oprócz nazwy i ilości środka, powinny zawierać: a) podpis zapisującego, b) jego adres, c) datę i d) napis „do stosowania we własnej praktyce“.

Wydawanie z aptek środków odurzających na receptę względnie zapotrzebowania, nieodpowiadające postanowieniom niniejszego paragrafu, jest wzbronione.

§ 4. O ile zarządca apteki nie ma zupełnej pewności, czy osoba, która zapisała receptę lub wystawiła zapotrzebowanie na środki odurzające, posiada wymagane do tego uprawnienia, bądź też jeżeli ma wątpliwości, czy recepta bądź zapotrzebowanie są autentyczne, powinien zwrócić się o wyjaśnienie do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 5. Apteki upoważnione są do wydawania bez recepty: kropli Inoziemcowe (*Guttae Inoziemcovi*) oraz nalewki makowcobeźdzwinowej (*Tinctura Opii bezoica*), jednakże tylko w ilości nieprzekraczającej 2,5 grama, a tej ostatniej tylko w razach nagłych, kiedy udanie się do lekarza musiałoby znacznie opóźnić przyniesienie ulgi choremu.

Wydając te środki, apteka powinna udzielić pouczenia o sposobie ich użycia.

§ 6) Apteki upoważnione są do dwukrotnego powtórnego wydania przeznaczonych do wewnętrznego użytku lekarstw, zawierających środki odurzające, o ile w skład tych lekarstw wchodzi:

a) nie więcej, niż 20% nalewki makowcowej zwyczajnej lub szafranowej (*Tinctura Opii simplex* i *Tinctura Opii erocata*),

b) nie więcej, niż 1% wyciągu z makowca (*Extractum Opii siccum*),

c) nie więcej, niż 2% makowca w proszku (*Opium pulveratum*),

d) nie więcej, niż 2% morfiny lub soli,

e) nie więcej, niż 25% nalewki z konopi indyjskich (*Tinctura Cannabis Indicae*),

f) nie więcej, niż 0,3% wyciągu z konopi indyjskich (*Extractum Cannabis Indicae*), i pod warunkiem, że zostały one zapisane w mieszaninach z innymi substancjami działającymi oraz w ilości, wystarczającej na okres nie dłuższy, niż siedem dni.

Lekarstwa te mogą być wydawane powtórnie tylko po upływie takiego okresu czasu, jakie nie nasuwa wątpliwości, iż lekarstwo przed jego powtórzeniem mogło być w ilości zapisanej właściwie zużyte.

§ 7. Apteki powinny zatrzymywać recepty i zapotrzebowania (§ 2) na wydane środki odurzające, a do wydanego lekarstwa dołączyć odpis recepty lub zapotrzebowania.

Odpis ten powinien odpowiadać ogólnym postanowieniom, podanym w przepisach, normujących sposób wydawania z aptek środków leczniczych, z tem jednak, że w przypadkach, przewidzianych w § 6 niniejszego rozporządzenia, na odpisie, wydanym przy pierwszym względnie drugim powtórzeniu, powinno to być w sposób następujący oznaczone: „pierwsze“ względnie „drugie powtórzenie“.

Zatrzymane recepty i zapotrzebowania, a przy powtórzeniach poprzednie odpisy, apteki powinny przechowywać w ciągu 3-let, zaopatrując je datą wydania lekarstwa i numerem ogólnej kolejności wydawanych na wszystkie recepty lekarstw.

§ 8. Zarządca apteki obowiązany jest prowadzić specjalne sznurowe książki kontrolne przychodu i rozchodu poszczególnych

środków odurzających z kolejno numerowanymi stronami, zaopatrzone w pieczęć powiatowej władzy administracji ogólnej.

W książce tej należy notować:

a) datę otrzymania zakupionych względnie przyrządzonych we własnym laboratorium środków odurzających,

b) imię i nazwisko sprzedawcy i dokładny adres jego, względnie oznaczenie pochodzenia z własnego laboratorium,

c) ilość zakupionych względnie przyrządzonych we własnym laboratorium środków,

d) datę wydania,

e) podstawę wydania,

f) kolejny numer recepty,

g) ilość wydaną za receptą lub zapotrzebowaniem, ewentualnie ilość, użytą do próbeki we własnym laboratorium,

h) imię i nazwisko chorego lub właściciela zwierzęcia, ewentualnie nazwę przetworu, do którego przygotowania zużyto środek odurzający.

§ 9. Środki odurzające powinny być przechowywane w aptekach stale pod zamknięciem.

§ 10. Zarządcy aptek obowiązani są najpóźniej do dnia 28 lutego każdego roku przelać do właściwego urzędu wojewódzkiego, a w m. st. Warszawie do Komisarjatu Rządu dokładny wyciąg z książek kontroli (§ 8), obejmujący przychód z wszystkich otrzymanych z poza własnego laboratorium środków odurzających.

§ 11. W dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wszyscy zarządcy aptek obowiązani są wpisać do książek kontroli (§ 8) całą ilość posiadanych w tym terminie środków odurzających.

§ 12. Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze stosownie do przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 1923 w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (D. U. R. P. nr. 72 pozycja 559).

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie sprzedaży kokainy w aptekach i składach materiałów aptecznych z dnia 31 marca 1920 (Dz. U. R. P. nr. 36, poz. 201).

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski.

Powyższe ogłaszam.

Bydgoszcz, 27. 9. 1929.

Wydział Zdrowia Magistratu m. Bydgoszczy

(—) **Dr. Ziętak,**

naczelnik Wydziału.

L. dz. 6747/29 Z.

235.

Zarządzenie sanitarno-policyjne dotyczące tępienia szczurów.

Wobec szerzącej się plagi szczurów, notorycznych roznosicieli zarazy, zarządzam w myśl § 4 rozp. pol. z dnia 20. 6. 27 l. dz. Pl. VI 3856/27 (Oręd. Urzęd. nr. 13 poz. 178 z dnia 1. 8. 27) w interesie zdrowia publicznego na obręb miasta Bydgoszczy łącznie przedmieść ogólne tępienie szczurów według następującego porządku:

§ 1.

Wszyscy właściciele wzgl. zarządcy domów i dzierżawcy na terenie powiatu miejskiego Bydgoszcz, zobowiązani są w swych realnościach wyłożyć truciznę na szczury, i to nieodwołalnie wieczorem dnia 9 listopada i wieczorem dnia 16 listopada br. w miejscach najodpowiedniejszych i w sposób, podany im przez aptekarzy wzgl. drogerzystów przy zakupie trucizny. Zezwolenie na nabycie trutki w aptekach wzgl. drogerjach oraz kwity, które mają być okazane kontrolującym urzędnikom na dowód, że truciznę wyłożono, wydaje się w Wydziale Zdrowia Magistratu miasta Bydgoszczy przy ul. Grodzkiej 32, pokój 10 w godzinach urzędowych od 8 do 13 za zwrotem kosztów za formularze (20 gr.)

§ 2.

Aby uniknąć otrucia zwierząt domowych, jak drobiu, kotów, psów etc., należy wyłóże-

nie trucizny poprzedzić powiadomieniem wszystkich lokatorów danej realności, dając im możliwość zamknięcia swych zwierząt na ten czas.

§ 3.

Do tępienia szcurów należy posługiwać się najskuteczniej działającą trucizną (rodzaj dowolny), nabytą w aptekach lub też drogerjach do sprzedaży trucizn uprawnionych, na podstawie zezwoleń, wydanych przez tutejszy Wydział (§ 1). Wydawanie wzgl. nabywanie trucizn bez zezwolenia jest wzbronione i podlega karze.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie, które obowiązuje wszystkich właścicieli wzgl. zarządców i dzierżawców realności tak prywatnych, jak państwowych, samorządowych i wojskowych, położonych w obrębie miasta Bydgoszczy, jest ogólne i nie będzie poprzedzone osobnemi, pisemnemi zawezwaniami. Terminy, w § 1 wyznaczone, muszą być **punktualnie i ściśle** dochowane. Funkcjonariusze Komisarjatów P. P. mają nakaz, dokładną przeprowadzić kontrolę, czy we wszystkich realnościach w oznaczonych dwóch terminach truciznę wyłożono.

§ 5.

Niestosowanie się do niniejszego zarządzenia karane będzie na mocy § 6 wyżej wymienionego rozporządzenia policyjnego z dn. 20. 6. 1927 grzywną do 30 zł ewentualnie odpowiednim aresztem.

Bydgoszcz, dnia 30. 9. 1929.

Za Prezydenta miasta:

(—) Radca Dr. Ziętak,
naczelnik Wydz. Zdrowia.

L. dz. 7281/29 Z.

236.

Ogłoszenie.

Magistrat podaje zainteresowanym do wiadomości, że wykazy kontroli uczęszczania do Szkoły Przemysłowo-Dokształcającej są do nabycia w Sekretarjacie Szkoły Przemysłowo-Dokształcającej.

Nadmienia się, że w myśl rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu się z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 31. 12. 1924 r. (Dz. U. R. P. nr. 4 poz. 40) powinien każdy młodociany terminator i praktykant być w posiadaniu takiego wykazu, w którym zarząd szkoły wzgl. nauczyciel udzielający lekcje oznacza obecność ucznia na nauce w szkole. Pracodawca wzgl. uprawniony zastępca winien kontrolować regularnie odbywanie przez ucznia nauki w szkole sprawdzając wykaz kontroli i stwierdzając kontrolę podpisem i to conajmniej raz na miesiąc.

Bydgoszcz, dnia 3 października 1929 r.

Magistrat.

R o s t, referendarz.

L. dz. Przem. 2024/29.

237.

Obwieszczenie.

Zwraca się uwagę na rozporządzenie policyjne P. Wojewody Poznańskiego z dnia 15. II. 1928 (Dziennik Urzędowy Woj. Pozn. nr. 7a z dnia 21. II. 1928) ogłoszone w Orędowniku Urzędowym m. Bydgoszczy nr. 12 z dnia 15. VI. 28 nakazujące oświetlanie wszelkich ubikacyj służących do użytku publicznego od zmroku aż do czasu zamknięcia wejścia.

Powyżej cytowane rozporządzenie odnosi się również do wszelkich fabryk, zakładów przemysłowych i innych lokali publicznych, które należy przed wejściem dostatecznie oświetlić. Zobowiązani do powyższego są właściciele nieruchomości względnie ich zastępcy.

Nieprzestrzeganie powyższych przepisów karane będzie grzywną w wysokości 60 zł, którą w razie niemożności zapłacenia zastąpi odpowiedni areszt.

Bydgoszcz, dnia 3 października 1929 r.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.

(—) Hańczewski, radca miejski.

L. dz. 20135/29 Ia.

238.

OBWIESZCZENIE**Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego w Bydgoszczy z dnia 10. X. 1929 r. dot. cen maksymalnych na mięso i jego przetwory.**

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 19. 7. 1928 r. o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. nr. 87 poz. 761) i rozporządzenia Pana Wojewody Poznańskiego z dnia 2. XI. 1928 r. (Poznański Dziennik Wojew. nr. 44 poz. 569) oraz Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31. 8. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. nr. 91 poz. 727) i po wysłuchaniu opinii Komisji Badania Cen, ustanawia się następujące ceny maksymalne za 1 kg. mięsa i jego przetworów:

mięso wołowe przedniej jakości z kośćmi	do 3.20 zł
mięso wołowe średniej jakości bez kości	„ 3.60 „
mięso wołowe średniej jakości z kośćmi	„ 2.80 „
mięso wołowe pośledniej jakości	„ 2.30 „
kotlet wieprzowy	„ 4.40 „
boczek	„ 3.60 „
ślonina I klasy	„ 4.00 „
ślonina II klasy	„ 3.80 „
smalec czysto wieprzowy	„ 4.80 „
skopowina	„ 3.20 „
skopowina średniej jakości	„ 2.40 „
cielęcina przedniej jakości	„ 4.00 „
cielęcina średniej jakości	„ 3.00 „
mięso siekane	„ 3.60 „
kielbasa czosnkowa	„ 2.80 „
wątrobianka przedniej jakości	„ 4.40 „
wątrobianka zwykła	„ 3.20 „
brunświcka	„ 4.40 „
królewiecka	„ 4.40 „
pomorska	„ 3.60 „

Winni pobierania lub żądania ceny wyższej od wyżej podanych lub nieujawniania

ich na cenniku, ulegą karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000 zł po myśli art. 4 Rozp. Prez. Rzplitej z dnia 31. 8. 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. Ust. nr. 91 poz. 527). Oprócz tego może być połączona konfiskata przedmiotów, do których się odnosi czyn przestępczy.

Bydgoszcz, dnia 10 października 1929 r.

Dyrektor Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.

(—) Hańczewski, radca miejski.

L. dz. 1912/29 Ib.

239.

Komunikat dla prasy.

Komitet Floty Narodowej niniejszem podaje do wiadomości społeczeństwa, członków korespondentów, członków wspierających, Kół miejscowych Kom. Floty Narodowej oraz sympatyków, że każdego miesiąca, dzięki uprzejmości Polskiego Radja, będzie ogłaszany komunikat Komitetu Floty Narodowej o pracy i postępach organizacyjnych tej instytucji.

Pierwszy taki komunikat będzie ogłoszony w dniu 12 października br. od godz. 15.45 do 16-tej. Słowo wstępne wypowie sekretarz generalny Kom. Floty Narod., generał Marjusz Zaruski.

Każdorazowo Kom. Floty Narod. za pośrednictwem prasy powiadamiać będzie obywateli, którym sprawa budowy potężnej floty morskiej leży na sercu, o terminie mającego się wygłosić komunikatu.

Miesięczne komunikaty wygłaszać będzie inspektor Kom. Floty Narod. Stanisław Tomczak.

Własna flota morska — to Twój dobrobyt!

Wpłać do P. K. O. konto czekowe nr. 30 **1 złoty rocznie**, otrzymasz legitymację członka Komitetu Floty Narodowej.

240.

Pomór

u świń, należących Izidorowi Kątnemu przy ul. Grunwaldzkiej 151 wygaśl. Środki ochronne znosi się.

Bydgoszcz, dnia 17. 9. 1929.

Za Prezydenta miasta:

w z. (—) Weber,
dyrektor biur.

L. dz. 6409/29 Z.

241.

Zaraze

stwierdzono u świni, należącej Huldzie Heise, zamieszkałej przy ul. Koronowskiej 54. Zarządzam środki ochronne.

Bydgoszcz, dnia 24. 9. 1929.

**Wydział Zdrowia Magistratu m. Bydgoszczy
Oddział Weterynarji.**

(—) Dr. Ziętak,
naczelnik Wydz. Zdrowia.

L. dz. 7227/29 Z.
